

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Domstolen

DOMSTOLEN

2003/C 83/01

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. februar 2003 i sag C-228/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (»Traktatbrud — artikel 7, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 259/93 — angivelse af formålet med overførsel af affald (nyttiggørelse eller bortskaffelse) — brændt affald — punkt R 1 i bilag II B til direktiv 75/442/EØF — begrebet hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling«)

1

2003/C 83/02

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. februar 2003 i sag C-245/00, Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) mod Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) (»Direktiv 92/100/EØF — udlænings- og udlånsrettigheder samt visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret — artikel 8, stk. 2 — radio- og fjernsynsudsendelser og kommunikation til offentligheden — rimeligt vederlag«)

1

2003/C 83/03

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. februar 2003 i sag C-458/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (»Traktatbrud — artikel 7, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 259/93 — angivelse af formålet med overførsel af affald (nyttiggørelse eller bortskaffelse) — brændt affald — punkt R 1 i bilag II B til direktiv 75/442/EØF — begrebet hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling«)

2

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 83/04	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. februar 2003 i sag C-75/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg («Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter»)	3
2003/C 83/05	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. februar 2003 i sag C-92/01, Georgios Stylianakis mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Dioikitiko Protodikeio Irakleiou) («EF-traktatens artikel 8 A (efter ændring nu artikel 18 EF) — unionsborgerskab — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — fri udveksling af tjenesteydelser — lufttransport i Fællesskabet — lufthavnsafgift — forskelsbehandling — forordning (EØF) nr. 2408/92»)	3
2003/C 83/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. februar 2003 i sag C-131/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik («Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — patentagenter — krav om optagelse i værtsmedlemsstatens fortegnelse over patentagenter — krav om bopæl eller forretningssted i værtsmedlemsstaten»)	4
2003/C 83/07	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. februar 2003 i sag C-185/01, Auto Lease Holland BV mod Bundesamt für Finanzen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) («Sjette momsdirektiv — stedet for afgiftspligtige transaktioner — tilbagebetaling af moms erlagt i en anden medlemsstat — motorkøretøj, der er stillet til rådighed ved en leasingkontrakt — aftale om brændstofadministration — person, der har modtaget levering af brændstof»)	4
2003/C 83/08	Domstolens dom af 11. februar 2003 i de forenede sager C-187/01 og C-385/01, Hüseyin Gözütok (sag C-187/01) og Klaus Brügge (sag C-385/01) (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln og Rechtbank van eerste aanleg te Veurne) («Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — principet ne bis in idem — anvendelsesområde — afgørelser, hvorved anklagemyndigheden endeligt indstiller en straffesag uden medvirken af en retsinstans, efter at tiltalte har opfyldt visse vilkår»)	5
2003/C 83/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. februar 2003 i sag C-85/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik («Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/439/EØF»)	5
2003/C 83/10	Sag C-32/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 22. januar 2003 af Højesteret i sagen I/S Fini H mod Skatteministeriet	6
2003/C 83/11	Sag C-33/03: Sag anlagt den 28. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	6
2003/C 83/12	Sag C-36/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. december 2002 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) i sagen The Queen efter begæring fra Approved Prescription Services Ltd mod The Licensing Authority (ved the Medicines Control Agency), biintervenient: Eli Lilly & Co. Ltd.	7

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 83/13	Sag C-41/03 P: Appel iværksat den 4. februar 2003 af Rica Foods (Free Zone) NV til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-94/00, T-110/00 og T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV og Suproco NV, støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien og Den Franske Republik	7
2003/C 83/14	Sag C-45/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2003 af Tribunale di Catania Første Afdeling for Civile Sager — i sagen politidirektøren i Catania mod Oxana Dem'Yanenko	8
2003/C 83/15	Sag C-47/03 P: Appel iværksat den 7. februar 2003 af M. Cwik til prøvelse af dom afsagt den 26. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-103/01, M. Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
2003/C 83/16	Sag C-52/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. januar 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Afdelingen for Forundersøgelser — i straffesagen mod Giuseppe Momblano	10
2003/C 83/17	Sag C-55/03: Sag anlagt den 11. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	11
2003/C 83/18	Sag C-56/03: Sag anlagt den 12. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	11
2003/C 83/19	Sag C-57/03: Sag anlagt den 12. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	11
2003/C 83/20	Sag C-58/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. februar 2003 af Raad van State i sagen Y.G. Encheva mod Staatssecretaris van Justitie	12
2003/C 83/21	Sag C-59/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2003 af Tribunale di Genova — Afdelingen for Arbejdsretlige Sager — i sagen Mario Cigliola m.fl. mod Ferrovie dello Stato SpA	12
2003/C 83/22	Sag C-63/03: Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	13
2003/C 83/23	Sag C-65/03: Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	13
2003/C 83/24	Sag C-67/03: Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 83/25	Sag C-68/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. februar 2003 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Staatssecretaris van Financiën mod D. Lipjes	14
2003/C 83/26	Sag C-69/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Corte d'Appello di Venezia i sagen Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. mod Ministero delle Finanze	14
2003/C 83/27	Sag C-71/03: Sag anlagt den 18. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	15
2003/C 83/28	Sag C-72/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. december 2002 af Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara — Anden Afdeling — i sagen Carbonati Apuani Srl mod Comune di Carrara	15
2003/C 83/29	Sag C-76/03: Sag anlagt den 20. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	15
2003/C 83/30	Sag C-80/03: Sag anlagt den 21. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	16
2003/C 83/31	Slettelse af sag C-173/00	16
2003/C 83/32	Slettelse af sag C-337/00	16
2003/C 83/33	Slettelse af sag C-188/01	16
2003/C 83/34	Slettelse af sag C-375/01	16
2003/C 83/35	Slettelse af sag C-444/01	17
2003/C 83/36	Slettelse af sag C-61/02	17
2003/C 83/37	Slettelse af sag C-191/02	17
2003/C 83/38	Slettelse af sag C-215/02	17
2003/C 83/39	Slettelse af sag C-241/02 P	17
2003/C 83/40	Slettelse af sag C-337/02	17
2003/C 83/41	Slettelse af sag C-368/02	17

RETEN I FØRSTE INSTANS

2003/C 83/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2003 i sag T-75/00, Augusto Fichtner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — disciplinære foranstaltninger — fjernelse fra tjenesten — udøvelse af bibeskæftigelse uden forudgående samtykke)	18
2003/C 83/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. januar 2003 i sag T-147/00, Les Laboratoires Servier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Humanmedicinske lægemidler — fællesskabsvoldgiftsprocedurer — tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser — kompetence — serotonerge anoreksika: dexfenfluramin, fenfluramin — direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF)	18
2003/C 83/44	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2003 i de forenede sager T-303/00, T-304/00 og T-322/00, Manuel Francisco Caballero Montoya m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — overførsel til fællesskabspensionsordningen af pensionsrettigheder erhvervet i henhold til en national ordning for social sikring — forsinket overførsel — renter udbetalt efter overførslen — Kommissionens afslag på at revidere beregningen af de pågældende tjenestemænds pensionsrettigheder og på at udbetale dem en del af disse renter)	19
2003/C 83/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2003 i sag T-307/00, C mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — børnepension — tjenestemandsvedtægtens artikel 80, stk. 4 — forældrenes civilstand — ligebehandling)	19
2003/C 83/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. januar 2003 i sag T-138/01, F mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — omplacering — berettiget forventning — annullations- og erstatningssøgsmål)	20
2003/C 83/47	Sag T-14/03: Sag anlagt den 10. januar 2003 af Colette Di Marzio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2003/C 83/48	Sag T-16/03: Sag anlagt den 13. januar 2003 af Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21
2003/C 83/49	Sag T-19/03: Sag anlagt den 22. januar 2003 af Spyridoula Konstantopoulou mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	21
2003/C 83/50	Sag T-21/03: Sag anlagt den 21. januar 2003 af »S« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
2003/C 83/51	Sag T-23/03: Sag anlagt den 29. januar 2003 af C.A.S. Succhi di Frutta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23
2003/C 83/52	Sag T-25/03: Sag anlagt den 28. januar 2003 af Marco de Stefano mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 83/53	Sag T-35/03: Sag anlagt den 31. januar 2003 af Aventis Cropscience SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	24
2003/C 83/54	Sag T-37/03: Sag anlagt den 4. februar 2003 af Open Mobile Alliance Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	24
2003/C 83/55	Sag T-41/03: Sag anlagt den 4. februar 2003 af Merck Sharp & Dohme Limited og 19 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering	25
2003/C 83/56	Sag T-42/03: Sag anlagt den 10. februar 2003 af Lurgi AG og Lurgi S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2003/C 83/57	Sag T-46/03: Sag anlagt den 11. februar 2003 af Leali SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2003/C 83/58	Slettelse af sag T-187/94	27
2003/C 83/59	Slettelse af sag T-43/01	28
2003/C 83/60	Slettelse af sag T-288/01	28
2003/C 83/61	Slettelse af sag T-192/02	28

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2003/C 83/62	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 70 af 22.3.2003	29
--------------	---	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 13. februar 2003

i sag C-228/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 7, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 259/93 — angivelse af formålet med overførsel af affald (nyttiggørelse eller bortskaffelse) — brændt affald — punkt R 1 i bilag II B til direktiv 75/442/EØF — begrebet hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling«)

(2003/C 83/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-228/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. zur Hausen) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: T. Jürgensen, bistået af advokat D. Sellner), angående en påstand om, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 2 og 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1), da den har rejst uberettigede indsigelser mod visse overførsler af affald til andre medlemsstater med henblik på deres hovedanvendelse som brændsel, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans (refererende dommer), D.A.O. Edward, P. Jann og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 2 og 4, i Rådets forordning (EØF)

nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, da den har rejst uberettigede indsigelser mod visse overførsler af affald til andre medlemsstater med henblik på deres hovedanvendelse som brændsel.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 259 af 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 6. februar 2003

i sag C-245/00, Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) mod Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) ⁽¹⁾

(»Direktiv 92/100/EØF — udlejnings- og udlånsrettigheder samt visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret — artikel 8, stk. 2 — radio- og fjernsynsudsendelser og kommunikation til offentligheden — rimeligt vederlag«)

(2003/C 83/02)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-245/00, angående en anmodning, som Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF

har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) mod Nederlandse Omroep Stichting (NOS), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT L 346, s. 61), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 6. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 13. februar 2003

i sag C-458/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 7, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 259/93 — angivelse af formålet med overførsel af affald (nyttiggørelse eller bortskaffelse) — brændt affald — punkt R 1 i bilag II B til direktiv 75/442/EØF — begrebet hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling«)

(2003/C 83/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

- 1) Begrebet rimeligt vederlag, der er indeholdt i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, skal fortolkes ensartet i alle medlemsstaterne og gennemføres af enhver medlemsstat, idet denne på sit eget område fastlægger de mest relevante kriterier for — inden for de grænser, som fællesskabsretten og navnlig nævnte direktiv sætter — at sikre, at dette fællesskabsbegreb overholdes.
- 2) Artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100 er ikke til hinder for en beregningsmodel for det rimelige vederlag til udøvende kunstnere og fonogramfremstillere, der indeholder varierende og bestemte kriterier, såsom det antal timer fonogrammerne udsendes, antallet af lyttere og seere med hensyn til de radio- og fjernsynsforetagender, som repræsenteres af radio- og fjernsynsorganisationen, de tariffer, der ved aftale er fastsat for rettigheder til fremførelse og radio- og fjernsynsudsendelse af musikværker, der er ophavsretligt beskyttede, de tariffer, der anvendes af de offentlige radio- og fjernsynsforetagender i de medlemsstater, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og de beløb, der betales af kommercielle stationer, når denne model gør det muligt at opnå en passende ligevægt mellem de udøvende kunstners og fonogramfremstilleres interesse i at modtage et vederlag for radio- og fjernsynsudsendelse af et bestemt fonogram og tredjemands interesse i at kunne udsende dette fonogram under rimelige betingelser, og at modellen ikke er i strid med noget princip i fællesskabsretten.

I sag C-458/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og J. Adda) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: J. Faltz), støttet af Republikken Østrig (befuldmægtiget: C. Pesendorfer) angående en påstand om, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 6 og 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1), jf. artikel 1, litra f), sammenholdt med punkt R 1 i bilag II B til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 47), som ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996 (EFT L 135, s. 32), da det har rejst uberettigede indsigelser mod visse overførsler af affald til en anden medlemsstat med henblik på deres hovedanvendelse som brændsel, hvilket strider mod forordningens artikel 7, stk. 2 og 4, og mod ordlyden af direktivets artikel 1, litra f), sammenholdt med punkt R 1 i bilag II B til direktivet, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans (refererende dommer), D.A.O. Edward, P. Jann og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 26.8.2000.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 13. februar 2003

i sag C-75/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter«)

(2003/C 83/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-75/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R.B. Wainwright og J. Adda) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: J. Faltz) angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) og i henhold til artikel 249, stk. 3, EF, idet det ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivets artikel 1, artikel 4, stk. 5, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 7, artikel 12, stk. 1, litra b) og c), artikel 12, stk. 2 og 4, artikel 13, stk. 1, litra b), artikel 13, stk. 2, artikel 14, artikel 15, artikel 16, stk. 1, artikel 22, litra b) og c), og artikel 23, stk. 2, sammenholdt med bilag I, II, IV, V og VI til direktivet (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivets artikel 1, artikel 4, stk. 5, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 7, artikel 12, stk. 1, litra b) og c), artikel 12, stk. 2 og 4, artikel 13, stk. 1, litra b), artikel 14, artikel 15, artikel 16, stk. 1, artikel 22, litra b), og artikel 23, stk. 2, sammenholdt med bilag I, II, IV, V og VI til direktivet.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 6. februar 2003

i sag C-92/01, Georgios Stylianakis mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Dioikitiko Protodikeio Irakleiou) ⁽¹⁾

(»EF-traktatens artikel 8 A (efter ændring nu artikel 18 EF) — unionsborgerskab — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — fri udveksling af tjenesteydelser — lufttransport i Fællesskabet — lufthavnsafgift — forskelsbehandling — forordning (EØF) nr. 2408/92«)

(2003/C 83/05)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-92/01, angående en anmodning, som Monomeles Diikitiko Protodikio Irakliou (Grækenland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Georgios Stylianakis mod Elliniko Dimosio, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 8 A og 59 (efter ændring nu artikel 18 EF og 49 EF) samt af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet (EFT L 240, s. 8), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 6. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet er til hinder for en foranstaltning truffet af en medlemsstat såsom den i hovedsagen omtvistede, hvorefter der hovedsageligt for flyvninger til andre medlemsstater pålægges en højere lufthavnsafgift end den, som pålægges indenrigsflyvninger i denne medlemsstat, medmindre det bevises, at afgifterne er en modydelse for tjenesteydelser i lufthavnene, som er nødvendige for at betjene passagerne, og omkostningerne ved denne betjening af passagerer med afrejse til andre medlemsstater er forholdsvis høje i forhold til omkostningerne ved de tjenesteydelser, der er nødvendige for at betjene indenrigspassagerer.

⁽¹⁾ EFT C 150 af 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 13. februar 2003

i sag C-131/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — patentagenter — krav om optagelse i værtsmedlemsstatens fortegnelse over patentagenter — krav om bopæl eller forretningssted i værtsmedlemsstaten«)

(2003/C 83/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-131/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: B. Mongin og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af O. Fiumara), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 49 EF-55 EF om fri udveksling af tjenesteydelser, idet den opretholder bestemmelser, hvorefter patentagenter, der er etableret i andre medlemsstater, skal være optaget i det italienske register over patentagenter og have bopæl eller forretningssted i Italien for at kunne udføre tjenesteydelser over for den italienske patentmyndighed, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Pisssochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 49 EF-55 EF om fri udveksling af tjenesteydelser, idet den opretholder bestemmelser, hvorefter patentagenter, der har bopæl i andre medlemsstater, skal være optaget i det italienske register over patentagenter og have bopæl eller forretningssted i Italien for at kunne udføre tjenesteydelser over for den italienske patentmyndighed.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 6. februar 2003

i sag C-185/01, Auto Lease Holland BV mod Bundesamt für Finanzen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(»Sjette momsdirektiv — stedet for afgiftspligtige transaktioner — tilbagebetaling af moms erlagt i en anden medlemsstat — motorkøretøj, der er stillet til rådighed ved en leasingkontrakt — aftale om brændstofadministration — person, der har modtaget levering af brændstof«)

(2003/C 83/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-185/01, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Auto Lease Holland BV mod Bundesamt für Finanzen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 6. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at der ikke foreligger en brændstoflevering fra leasinggiver til leasingtager, såfremt en leasingtager påfylder det leasede køretøj brændstof på tankstationer, selv om påfyldningen foretages i leasinggivers navn og for dennes regning.

⁽¹⁾ EFT C 150 af 19.5.2001.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM**af 11. februar 2003**

i de forenede sager C-187/01 og C-385/01, Hüseyin Gözütok (sag C-187/01) og Klaus Brügge (sag C-385/01) (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln og Rechtbank van eerste aanleg te Veurne) ⁽¹⁾

(»Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — princippet *ne bis in idem* — anvendelsesområde — afgørelser, hvorved anklagemyndigheden endeligt indstiller en straffesag uden medvirken af en retsinstant, efter at tiltalte har opfyldt visse vilkår«)

(2003/C 83/08)

(Processprog: tysk og nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-187/01 og C-385/01, angående anmodninger, som Oberlandesgericht Köln (Tyskland) og Rechtbank van eerste aanleg te Veurne (Belgien) i medfør af artikel 35 EU har indgivet til Domstolen for i de for nævnte retter verserende straffesager mod Hüseyin Gözütok (sag C-187/01) og Klaus Brügge (sag C-385/01) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000 L 239, s. 19), undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen (Luxembourg), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 11. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Princippet *ne bis in idem*, der er opstillet i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen, finder også anvendelse på procedurer med tiltalefrafald som dem, der omtvistet i hovedsagerne, og hvorved anklagemyndigheden i en medlemsstat uden medvirken af en retsin-

stant indstiller en straffesag, der er indledt i den pågældende stat, efter at tiltalte har opfyldt visse betingelser og navnlig har betalt et vist beløb, som anklagemyndigheden har fastsat.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 28.7.2001 — EFT C 348 af 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM**(Anden Afdeling)****af 13. februar 2003**

i sag C-85/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/439/EØF«)

(2003/C 83/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-85/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Wolfcarius) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og S. Pailler), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre punkt 12 i bilag II til direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen (refererende dommer), og dommerne V. Skouris og N. Colneric; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme punkt 12 i bilag II til direktivet.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 97 af 20.4.2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 22. januar 2003 af Højesteret i sagen I/S Fini H mod Skatteministeriet

(Sag C-32/03)

(2003/C 83/10)

Ved beslutning truffet den 22. januar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. januar 2003, har Højesteret i sagen I/S Fini H mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

Kan en person anses for at drive selvstændig erhvervsmæssig virksomhed i den i 6. momsdirektiv⁽¹⁾, artikel 4, stk. 1-3, omhandlede forstand i en situation, hvor den pågældende oprindeligt har indgået en lejekontrakt som led i selvstændig erhvervsmæssig virksomhed, den faktiske virksomhed nu er ophørt, men lejemålet fortsat består i en vis periode som følge af en uopsigelighedsklausul, og hvor der ikke, efter at den faktiske virksomhed er ophørt, ved anvendelse af lejemålet gennemføres momspligtige transaktioner med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter?

Spørgsmål 2

Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, om den pågældende person i den resterende del af uopsigelighedsperioden aktivt søger enten at udnytte erhvervslejemålet til at gennemføre momspligtige transaktioner med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter eller at afhænde lejemålet, og har det nogen betydning, hvor lang uopsigelighedsperioden eller den resterende del af denne er?

⁽¹⁾ 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — EFT L 145, s. 1 og berigtigelse EFT L 149, s. 26.

Sag anlagt den 28. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-33/03)

(2003/C 83/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. januar 2003 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Lyal, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det i strid med artikel 17 og 18 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽¹⁾ har indrømmet afgiftspligtige personer ret til at fratrække merværdiafgiften på visse leveringer af brændstof til køretøjer til ikke-afgiftspligtige personer.
- 2) Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I medfør af VAT (Input Tax) (Person Supplied) Order 1991 (herefter »den anfægtede retsakt«) har en afgiftspligtig person ret til at fratrække merværdiafgift på leveringer af brændstof til køretøjer til ikke-afgiftspligtige personer, når den afgiftspligtige person tilbagebetaler sidstnævnte udgifterne til brændstoffet. Selvom retsaktens ordlyd ikke er præcis, forekommer fradragsretten at være stillet til arbejdsgivere i forhold til ansattes køb af brændstof til køretøjer.

Efter Kommissionens opfattelse er retsaktens bestemmelser i strid med sjette momsdirektivet i tre henseender og i forhold til to bestemmelser. Frem for alt indrømmer den anfægtede retsakt en ret til fradrag for leveringer til andre — ikke-afgiftspligtige — personer i strid med artikel 17, stk. 2, litra a). Dernæst fremgår det ikke af retsakten, at fradrag kun kan indrømmes i forhold til varer og tjenesteydelser, der indgår i afgiftsmæssige transaktioner, og den opfylder dermed ikke betingelsen herom i artikel 17, stk. 2. Endelig indrømmes fradraget, uden at der foreligger nogen momsfaktura, hvilket er i strid med artikel 18, stk. 1, litra a).

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. december 2002 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) i sagen The Queen efter begæring fra Approved Prescription Services Ltd mod The Licensing Authority (ved the Medicines Control Agency), biintervenient: Eli Lilly & Co. Ltd.

(Sag C-36/03)

(2003/C 83/12)

Ved kendelse afsagt den 23. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. februar 2003, har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) i sagen The Queen efter begæring fra Approved Prescription Services Ltd mod The Licensing Authority (ved the Medicines Control Agency), biintervenient: Eli Lilly & Co. Ltd., forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en ansøgning om en markedsføringstilladelse for lægemiddel C retmæssigt indgives i henhold til artikel 10, stk. 1, litra a), nr. iii), første afsnit, i direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾, når ansøgningen søger at påvise, at lægemiddel C i det væsentlige svarer til et andet produkt, lægemiddel B, under følgende omstændigheder:

1. Lægemiddel B er beslægtet med et oprindeligt lægemiddel A, idet lægemiddel B er blevet godkendt som en »line extension« af lægemiddel A, men har en anden lægemiddelform end lægemiddel A eller er på anden måde »ikke i det væsentlige svarende til« lægemiddel A som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a), nr. iii), og
2. en markedsføringstilladelse for lægemiddel A har været gældende i Fællesskabet i mere end den seks-/ti-årige periode, der fremgår af artikel 10, stk. 1, litra a), nr. iii), og
3. en markedsføringstilladelse for lægemiddel B har været gældende for mindre end den seks-/ti-årige periode, der fremgår af artikel 10, stk. 1, litra a), nr. iii)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

Appel iværksat den 4. februar 2003 af Rica Foods (Free Zone) NV til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-94/00, T-110/00 og T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV og Suproco NV, støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien og Den Franske Republik

(Sag C-41/03 P)

(2003/C 83/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. februar 2003 iværksat appel af Rica Foods (Free Zone) NV ved advocaat G. van der Wal, Hoge Raad der Nederlanden til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-94/00, T-110/00 og T-159/00, Rica Foods (Free Zone) NV, Free Trade Foods NV og Suproco NV, støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien og Den Franske Republik.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) Appellen af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom i de forenede sager T-94/00, T-110/00 og T-159/00 af 14. november 2002 antages til realitetsbehandling
- 2) De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom i de forenede sager T-94/00, T 110/00 og T-159/00 af 14. november 2002 ophæves, og ved fornyet afgørelse i overensstemmelse med appellants påstand som formuleret i stævningen i første instans af 18. april 2000

— annulleres forordning 465/2000/EF⁽¹⁾

— bestemmes det, at Fællesskabet er ansvarlig for det tab, som appellanten har lidt ved, at indførsel af de i forordning nr. 465/2000/EF nævnte produkter har været forhindret eller begrænset fra 1. marts 2000 som følge af forordning nr. 465/2000/EF, og det bestemmes, at parterne skal indgå forlig med hensyn til størrelsen af appellants tab, og at sagens behandling i mangel af enighed herom fortsættes inden for en af Domstolen fastsat frist for bestemmelse af tabets størrelse; subsidiært dømmes Fællesskabet til at betale det foreløbigt ansatte tab og

det tab, der senere skal ansættes; mere subsidiært dømmes Fællesskabet til at betale en efter Domstolens skøn fastsat erstatning med rente på 8% p.a. fra datoen for stævningen i første instans indtil fuld betaling sker.

- 3) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2.

- Tilsidesættelse af OLT's præferencestatus: Retten har fastlagt de relevante faktiske omstændigheder urigtigt i en sådan grad, at dens afvejning i de her nævnte præmisser på baggrund af sagens akter er uforståelig.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 465/2000 af 29.2.2000 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel fra de oversøiske lande og territorier af sukkerprodukter, som har EF-OLT-kumulation af oprindelsen (EFT 2000 L 56, s. 39).

(²) Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25.7.1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1991 L 263, s. 1).

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1 (²): Retten har set bort fra, at OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, er en undtagelse fra forbuddet i OLT-afgørelsens artikel 101 mod told og afgifter med tilsvarende virkning. Ligesom enhver undtagelse, der er en fravigelse af hovedreglen, og i dette tilfælde formålet med de successive OLT-afgørelser, skal denne undtagelse fortolkes og anvendes indskrænkende. Med Kommissionens »vide skøn« og den begrænsede prøvelse ved Fællesskabets retsinstanser, som Retten har lagt til grund, er ikke forenelig med en sådan begrænset mulighed for at anvende OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, i særlige tilfælde (OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, som »nødbremse«).

- Manglende begrundelse: Retten har givet en begrundelse, som er retligt urigtigt og i øvrigt på baggrund af sagens akter uforståelig eller mangelfuld eller utilstrækkelig, for, at (i) enhver yderligere indførsel af sukker med OLT-oprindelse på grundlag af OLT-kumulation af oprindelsen fører til en forøgelse af overskuddet af sukker på det fælles marked, og at (ii) »ekstra indførsel« som nævnt under (i) medfører yderligere byrder for fællesskabsbudgettet.

- Tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1: Retten har givet begrebet »vanskeligheder« og begrebet »forringelse« et retligt urigtigt indhold og derfor anvendt begge begreber retligt urigtigt. Appellanten har henvist til stævningen i første instans.

- Tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 2: Der er ingen kvantitativ overensstemmelse mellem kvoten i forordning nr. 465/2000 og »vanskeligheder« og/eller »forringelse«. I betragtning af den historiske mængde er foranstaltningen også helt vilkårlig og urimelig.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2003 af Tribunale di Catania Første Afdeling for Civile Sager — i sagen politidirektøren i Catania mod Oxana Dem'Yanenko

(Sag C-45/03)

(2003/C 83/14)

Ved kendelse afsagt den 19. januar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. februar 2003, har Tribunale di Catania — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen politidirektøren i Catania mod Oxana Dem'Yanenko forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9 i direktiv nr. 221 (¹) af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper fortolkes således, at enhver udlænding, der udvises fra en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, har krav på, at afgørelsen om udvisning inden fuldbyrdelsen forelægges til prøvelse ved en anden — upartisk — myndighed end den, der har truffet afgørelsen?
2. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9, i direktiv nr. 221 af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper fortolkes således, at det er uantageligt og retsstridigt, at politiet i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab uden forudgående prøvelse ved en anden myndighed kan anholde og udvise enhver,

som politiet ensidigt finder uberettiget til at opholde sig på statsterritoriet samt gøre dette tidsmæssigt og på en måde, hvorved myndighedens adfærd unddrages enhver konkret og effektiv prøvelse ved en anden og upartisk myndighed såvel før som i løbet af fuldbyrdelsen af politiets handlinger?

3. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9 i direktiv nr. 221 af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper, fortolkes således, at det er ulogisk og retsstridigt, at en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab indfører en ordning med judiciel prøvelse af afgørelserne om udvisning af udlændinge og af handlingerne foretaget af de politimyndigheder, der skal fuldbyrde afgørelserne, således at ordningen i realiteten er ganske uden indflydelse på virkningerne af afgørelserne og fuldbyrdelsen heraf og således, at der følgelig ikke foreligger andet end et formelt skind af judiciel beskyttelse, i øvrigt ganske blottet for konkret relevans og praktisk nytte?

4. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9 i direktiv nr. 221 af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper fortolkes således, at en medlemsstat af Det Europæiske Fællesskab handler retsstridigt ved at indføre sådanne bestemmelser for udvisning af udlændinge og fuldbyrdelsen af denne, som konkret afskærer de udviste personer fra at udøve deres eventuelle ret til asyl og opnåelse af flygtningestatus?

5. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9 i direktiv nr. 221 af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper fortolkes således, at det er retsstridigt med karakter af uforholdsmæssighed og ondsksfuldt sårende samt begrænsende for de personlige frihedsrettigheder, som alle er anerkendt i Det Europæiske Fællesskab, at en medlemsstat i Fællesskabet bestemmer, at dekreterne om udvisning af udlændinge i besiddelse af lovligt pas tvangsmæssigt og umiddelbart (idet der er tale om få minutter) fuldbyrdes efter forkyndelsen for den udlænding, som er adressat, endda i fravær af konkrete og specifikke krav i forbindelse med den offentlige orden og sikkerhed, der kan retfærdiggøre brug af fysisk tvang?

6. Skal de ovennævnte EF-bestemmelser — artikel 7, 8 og 9 i direktiv nr. 221 af 25. februar 1964 udstedt af Rådet for Det Europæiske Fællesskab — artikel 2, 5, 6, 13 og 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, samt fællesskabsrettens almindelige og grundlæggende principper fortolkes således, at de generelle regler i artikel 13, stk. 3, 4 og 5a i lovdekret nr. 286 af 25. juli 1988 udstedt af den italienske stat og endnu gældende er i strid med de ovennævnte retsforskrifter?

(¹) Rådets direktiv om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed (EFT 1963-1964, s. 109).

Appel iværksat den 7. februar 2003 af M. Cwik til prøvelse af dom afsagt den 26. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-103/01, M. Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-47/03 P)

(2003/C 83/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2003 iværksat appel af M. Cwik, ved avocat N. Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 26. november 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-103/01, M. Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
2. Følgelig:
 - a) ophæves den anfægtede dom,
 - b) og sagen hjemvises til Retten i Første Instans med henblik på, at denne træffer afgørelse dels vedrørende påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse af 13. juni 2000 om at forflytte sagsøgeren fra den administrative enhed »Information, publikationer og økonomisk dokumentation«, der efter omstruktureringen er blevet til »Information: EURO og ØMU« (CFIN-04 under ledelse af hr. Blackie), til enheden »Almindelig koordinering, personale og administration« (ECFIN-01 under ledelse af hr. Verhaeven) og dels vedrørende erstatningspåstanden.

- c) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Fællesskabsretten er tilsidesat og der er nærmere bestemt sket en tilsidesættelse af artikel 33 i EF-statutten for Domstolen, hvorefter domme skal begrundes, hvilket især indebærer, at den anførte begrundelse skal være lovlig, det vil sige fyldestgørende, sammenhængende, relevant, ikke behæftet med retlige eller faktiske fejl og ikke selvmodsigende:

- Retten har ikke taget hensyn til det bevismateriale, som sagsøgeren har påberåbt sig for at godtgøre den psykiske chikane, han var udsat for, og har heller ikke vurderet dette i sin helhed.
- Retten har ikke henvist til de nye forhold, som bestod i en ny omstrukturering af tjenestegrenene, hvorved sagsøgeren som den eneste ikke blev genindsat i sin tidligere enhed.
- Retten har uden nærmere begrundelse afvist, at der i sagen blev fremlagt nye dokumenter, som fremkom efter afslutningen af den skriftlige forhandling og som forkastede Kommissionens påstande.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. januar 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Afdelingen for Forundersøgelser — i straffesagen mod Giuseppe Momblano

(Sag C-52/03)

(2003/C 83/16)

Ved kendelse afsagt den 29. januar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2003, har Tribunale Ordinario di Torino — Afdelingen for Forundersøgelser — i straffesagen mod Giuseppe Momblano forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 6 i direktiv 68/151/EØF⁽¹⁾ fortolkes således, at den forpligter medlemsstaterne til at fastsætte passende sanktioner ikke blot for manglende offentliggørelse af et handelsselskabs balance og resultatopgørelse, men også for en urigtig offentliggørelse af sådanne dokumenter, af andre meddelelser vedrørende selskaber til selskabsdeltagere eller offentligheden eller af enhver anden oplysning

om selskabets økonomiske, formuemæssige eller finansielle stilling, som det selv eller den koncern, som det tilhører, er forpligtet til at fremlægge?

2. Med henvisning til medlemsstaternes pligt til at fastsætte »passende sanktioner« for de overtrædelser, der omhandles i første og fjerde direktiv (68/151 og 78/660⁽²⁾), spørges: Skal de nævnte direktiver, navnlig når artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i første direktiv (68/151) samt artikel 2, stk. 2, 3 og 4, i fjerde direktiv (78/660, som suppleret ved direktiv 83/349 og 90/605), sammenholdes med artikel 44, stk. 3, litra g), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lov i en medlemsstat, der ikke hjemler straf for overtrædelser af pligterne vedrørende offentlighed og pålidelig oplysning om selskaber og i øvrigt indeholder et sanktionssystem, som ikke hviler på kriterier om egnethed, følelighed og reel afskrækkelse i relation til de sanktioner, der skal støtte kravet om beskyttelse?
3. Skal de nævnte direktiver og navnlig bestemmelserne i artikel 44, stk. 3, litra g), i traktaten samt artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EF) samt artikel 2, stk. 2-3-4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EF, som suppleret ved direktiv 83/349 og 90/605) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lov i en medlemsstat, som vedrørende overtrædelse af disse pligter til offentlighed og pålidelig oplysning, der påhviler selskaberne med henblik på beskyttelsen af »selskabsdeltageres og tredjemands interesser«, alene for selskabsdeltagere og kreditorer giver ret til påtale, således at man udelukker en almindelig og effektiv beskyttelse for tredjemand?
4. Skal de nævnte direktiver og navnlig bestemmelserne i artikel 44, stk. 3, litra g), i traktaten samt artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EF) samt artikel 2, stk. 2-3-4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EF, som suppleret ved direktiv 83/349 og 90/605) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lov i en medlemsstat, som vedrørende overtrædelse af disse pligter til offentlighed og pålidelig oplysning, der påhviler selskaberne med henblik på beskyttelsen af »selskabsdeltageres og tredjemands interesser«, indfører en noget anderledes påtalemekanisme og et noget anderledes sanktionssystem, hvorved det udelukkende er vedrørende krænkelse til skade for selskabsdeltagere og kreditorer, at der kan straffes efter privat påtale samt fastsættes strengere og effektive sanktioner?

⁽¹⁾ EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

Sag anlagt den 11. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-55/03)**

(2003/C 83/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Maria Patakia og Marina Valverde, som befuldmægtigede, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke gennemført Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 og Rådets direktiv 92/51/EØF ⁽²⁾ af 18. juni 1992 i national ret for så vidt angår erhvervet som flyleder inden for civil luftfart.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktiverne 89/49/EØF og 92/51/EØF finder ikke anvendelse på eksamensbeviser for akademiske uddannelser, men derimod på eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende uddannelser og navnlig for de uddannelser, der, når de er tilendebragt, fuldt ud kvalificerer indehaveren til at udføre et bestemt erhverv. Det er følgelig ikke det eksamensbevis, der giver adgang til uddannelsen til flyveleder, der skal anerkendes i henhold til disse direktiver, men derimod det endelige eksamensbevis, der giver adgang til erhvervet som flyveleder inden for civil luftfart. Henset til bestemmelserne i kongeligt dekret 3/1998 finder Kommissionen, at dette erhverv skal reguleres i Spanien som anført i artikel 1, litra d), i direktiv 89/48/EF, og som det fremgår af Domstolens faste praksis.

Medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre direktiver i national ret. Den omstændighed, at der findes en bestemmelse, der er godkendt af Eurocontrol, fritager ikke Spanien for denne forpligtelse.

⁽¹⁾ Om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16).

⁽²⁾ Om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25).

Sag anlagt den 12. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg**(Sag C-56/03)**

(2003/C 83/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. februar 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Karen Banks, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre ⁽¹⁾, da det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 28. oktober 2001.

⁽¹⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.

Sag anlagt den 12. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag C-57/03)**

(2003/C 83/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. februar 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, som befuldmægtiget.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228 EF, stk. 1, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 9. marts 2000 i sag C-386/98 ⁽¹⁾.
- b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale en dagbøde på 238 950 EUR fra forkyndelsen af dommen i den foreliggende sag, og indtil dommen er opfyldt.
- c) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 228, stk. 1, EF, bestemmer, at såfremt Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til traktaten, skal denne stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Uanset den italienske regerings gentagne forsikringer om, at direktiv 93/104 ⁽²⁾ meget snart ville blive gennemført i national ret, må det fastslås, at Den Italienske Republik endnu ikke har underrettet Kommissionen om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Det skal understreges, at i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), og c), i direktiv 93/104 skulle Kommissionen have været underrettet herom senest den 23. november 1996.

Ifølge Kommissionen må det derfor fastslås, at Den Italienske Republik ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom af 9. marts 2000 i sag C-386/98, og at Den Italienske Republik således ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat i artikel 228 EF.

I henhold til artikel 228, stk. 2, EF, har Kommissionen nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 238 950 EUR for hver dag, opfyldelsen af Domstolens dom i sag C-386/98 forsinkes, med virkning fra den dag, hvor Domstolen afsiger dom i den foreliggende sag.

⁽¹⁾ EFT C 149 af 27.5.2000, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. februar 2003 af Raad van State i sagen Y.G. Encheva mod Staatssecretaris van Justitie

(Sag C-58/03)

(2003/C 83/20)

Ved dom afsagt den 4. februar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. februar 2003, har Raad van State i sagen Y.G. Encheva mod Staatssecretaris van Justitie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 59, stk. 1, i den aftale, hvorved der er oprettet en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republiken Bulgarien på den anden side, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at der gives afslag på en ansøgning indgivet i Nederlandene om udstedelse af en opholdstilladelse med en betingelse, der står i forbindelse med formålet »arbejde som selvstændig«, fordi den pågældende udlænding, der er statsborger i Bulgarien, ikke i dette land eller i det land, hvori vedkommende har fast ophold, har ansøgt om en med henblik herpå udstedt midlertidig opholdstilladelse og dér har afventet afgørelsen herom, før den pågældende ankom til Nederlandene og derfor ikke har opfyldt kravet i Vb 2000's artikel 3.71, stk. 1?
2. Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 1, at udlændingen, i modsætning til hvad der var tilfældet i Domstolens dom af 27. september 2001 i sag C-257/99, allerede ved udrejsen fra Bulgarien til Nederlandene havde til hensigt at udføre arbejde i Nederlandene som selvstændig og har undladt at ansøge om en sådan midlertidig opholdstilladelse i Bulgarien, skønt der var mulighed herfor?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2003 af Tribunale di Genova — Afdelingen for Arbejdsretlige Sager — i sagen Mario Cigliola m.fl. mod Ferrovie dello Stato SpA

(Sag C-59/03)

(2003/C 83/21)

Ved kendelse afsagt den 28. januar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. februar 2003, har Tribunale di Genova — Afdelingen for Arbejdsretlige Sager — i sagen Mario Cigliola m.fl. mod Ferrovie dello Stato SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfatter begrebet støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i traktatens artikel 87, en national lovgivning (det ikke-konverterede lovdekret nr. 324 af 10.9.1998 og artikel 43, stk. 7, i lov nr. 448 af 23.12.1998), hvorved en virksomhed (Ferrovie dello Stato s.p.a.) sættes i stand til at ophæve ansættelsesforholdet for de af dens medarbejdere, der i forhold til de øvrige ansatte har højere anciennitet, og hvorefter de generelle regler, der giver arbejdstagerne mulighed for at fortsætte ansættelsesforholdet, ikke finder anvendelse, hvilket således i praksis medfører, at virksomheden kan opnå en besparelse i form af lavere udgifter til arbejdskraften (løn og sociale bidrag), og umiddelbart medfører en byrde for staten på grund af færre indtægter som følge af reduceret indbetaling af sociale bidrag og udbetaling af pension til de arbejdstagere, hvis ansættelsesforhold er blevet ophævet?

Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-63/03)

(2003/C 83/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Wils, som befuldmægtiget.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre⁽¹⁾, da det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 28. oktober 2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13.10.1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289, s. 28).

Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-65/03)

(2003/C 83/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 EF, 149 EF og 150 EF, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at indehavere af eksamensbeviser, der er udstedt i andre medlemsstater for gennemført uddannelse på sekundærtrinnet, kan få adgang til den videregående uddannelse, der administreres af det franske fællesskab i Belgien, på samme vilkår som dem, der gælder for indehavere af et CESS-bevis (certificat d'enseignement secondaire supérieur) (eksamensbevis for gennemført uddannelse på gymnasieniveau).
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De belgiske myndigheder, som sagen vedrører, kræver, at statsborgere fra andre medlemsstater, som er indehavere af eksamensbeviser og kvalifikationsbeviser, der dokumenterer, at den pågældende har gennemført en uddannelse på sekundærtrinnet i andre medlemsstater (med undtagelse af Storherzogdømmet Luxembourg), og som ønsker at få adgang til en videregående uddannelse i Belgien, skal tilmelde sig og bestå en egnethedsprøve, medmindre de som en supplerende betingelse kan dokumentere, at de vil kunne optages på det ønskede universitetsfakultet i deres hjemland uden at have bestået en adgangsprøve eller været undergivet en anden form for adgangsbegrænsning. Kommissionen er af den opfattelse at denne praksis er udtryk for en forskelsbehandling og i strid med de i påstanden anførte bestemmelser.

Sag anlagt den 14. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag C-67/03)**

(2003/C 83/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, som befuldmægtiget.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2000/39/EF⁽¹⁾ af 8. juni 2000 om etablering af den første liste over vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering til gennemførelse af Rådets direktiv 98/24/EF⁽²⁾ om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mod farerne ved at være udsat for kemiske agenser under arbejdet, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF, hvorefter et direktiv er bindende for enhver medlemsstat med hensyn til det tilsigtede mål, indebærer, at medlemsstaterne har pligt til at gennemføre direktiver i national ret inden udløbet af den i direktiverne fastsatte frist. Fristen er udløbet den 31. december 2001, uden at Den Italienske Republik har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af det af Kommissionen anførte direktiv.

(1) EFT L 142 af 16.6.2000, s. 47.

(2) EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. februar 2003 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Staatssecretaris van Financiën mod D. Lipjes**(Sag C-68/03)**

(2003/C 83/25)

Ved dom afsagt den 14. februar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. februar 2003, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Staatssecretaris van Financiën mod D. Lipjes forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 28b, punkt E, stk. 3, fortolkes således, at denne bestemmelse kun angår tjenesteydelser, der leveres af formidlere, hvor aftageren af tjenesteydelsen er en afgiftspligtig person i direktivets forstand eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person i den betydning, der forudsættes i direktivets artikel 28a?
2. I benægtende fald, skal sjette direktivs artikel 28b, punkt E, stk. 3, første punktum, fortolkes således, at denne bestemmelse går ud på, at såfremt der formidles et køb og salg af en fysisk genstand mellem to private, skal der med hensyn til stedet for formidlingen lægges vægt på stedet for transaktionen, som om denne transaktion var en levering eller en tjenesteydelse udført af en afgiftspligtig person som omhandlet i sjette direktivs artikel 8?

(1) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Corte d'Appello di Venezia i sagen Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. mod Ministero delle Finanze**(Sag C-69/03)**

(2003/C 83/26)

Ved kendelse afsagt den 6. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. februar 2003, har Corte d'Appello di Venezia i sagen Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. Coop. arl. mod Ministero delle Finanze forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Finder forordning (EØF) nr. 1079/77⁽¹⁾ og nr. 1822/77⁽²⁾, hvorved der indføres en medansvarsafgift på komælk, anvendelse på alle overførsler af komælk fra producenten til en tredjemand, uanset under hvilken retlig form sådanne overførsler måtte finde sted, eller finder de alene anvendelse på overførsler, hvorved modtageren erhverver ejendomsretten til produktet?

⁽¹⁾ EFT L 131 af 26.5.1977, s. 6.

⁽²⁾ EFT L 203 af 9.8.1977, s. 1.

Sag anlagt den 18. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-71/03)

(2003/C 83/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Wouter Wils, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre⁽¹⁾, da det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 28. oktober 2001.

⁽¹⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. december 2002 af Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara — Anden Afdeling — i sagen Carbonati Apuani Srl mod Comune di Carrara

(Sag C-72/03)

(2003/C 83/28)

Ved kendelse afsagt den 11. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. februar 2003, har Commissione Tributaria Provinciale di Massa Carrara — Anden Afdeling — i sagen Carbonati Apuani Srl mod Comune di Carrara forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er en national lov, hvorved der indføres en afgift på marmor, der udvindes i en bestemt kommune, samt på denne marmors transport ud af kommunen, og hvorefter der indrømmes fritagelser og -nedsættelser for marmor, der anvendes inden for kommunens område og i nabokommunerne, i strid med Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?

Sag anlagt den 20. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-76/03)

(2003/C 83/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. februar 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Claudia Schmidt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre⁽¹⁾, da den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller givet Kommissionen meddelelse herom.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 28. oktober 2001.

(¹) EFT L 289, s. 28.

Sag anlagt den 21. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-80/03)

(2003/C 83/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Wils, som befuldmægtiget.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF (¹) af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den fastsatte frist for bestemmelsernes vedtagelse udløb den 19. juli 2001.

(¹) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

Slettelse af sag C-173/00 (¹)

(2003/C 83/31)

Ved kendelse af 14. januar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-173/00, ANAS — Ente Nazionale per le Strade mod Cooperativa Muratori Cementisti Ravenna Soc. coop. arl (CMC), Icla Costruzioni Generali SpA, Impresa Toto SpA og Toto SpA

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 192 af 8.7.2000.

Slettelse af sag C-337/00 (¹)

(2003/C 83/32)

Ved kendelse af 13. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-337/00, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 316 af 4.11.2000.

Slettelse af sag C-188/01 (¹)

(2003/C 83/33)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-188/01, Francisco Javier Gonzales Moreno (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 200 af 14.7.2001.

Slettelse af sag C-375/01 (¹)

(2003/C 83/34)

Ved kendelse af 15. januar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-375/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 348 af 8.12.2001.

Slettelse af sag C-444/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/35)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-444/01, Stadt Villingen-Schwenningen mod Ophilia Akosua Owusu (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 84 af 6.4.2002.

Slettelse af sag C-61/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/36)

Ved kendelse af 19. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-61/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 97 af 20.4.2002.

Slettelse af sag C-191/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/37)

Ved kendelse af 16. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-191/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 180 af 27.7.2002.

Slettelse af sag C-215/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/38)

Ved kendelse af 16. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-215/02,

Karin Müller mod Postbeamtenkrankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Stuttgart), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

Slettelse af sag C-241/02 P ⁽¹⁾

(2003/C 83/39)

Ved kendelse af 6. januar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-241/02 P, International and European Public Services Organisation (IPSO) mod Den Europæiske Centralbank, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 191 af 10.8.2002.

Slettelse af sag C-337/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/40)

Ved kendelse af 4. februar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-337/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 274 af 9.11.2002.

Slettelse af sag C-368/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/41)

Ved kendelse af 23. januar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-368/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 305 af 7.12.2002.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. januar 2003

i sag T-75/00, Augusto Fichtner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — disciplinære foranstaltninger — fjernelse fra tjenesten — udøvelse af bibeskæftigelse uden forudgående samtykke)

(2003/C 83/42)

(Processprog: italiensk)

I sag T-75/00, Augusto Fichtner, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Besozzo (Italien), først ved avocat V. Salvatore, derefter ved avocat V. La Russa, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og A. Dal Ferro), angående en påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse om over for sagsøgeren at anvende den disciplinære sanktion fjernelse fra tjenesten, med bevarelse af retten til alderspension, som følge af udøvelse af bibeskæftigelse uden forudgående samtykke, dels om erstatning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne P. Mengozzi og A.W.H. Meij; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 16. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med de foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. januar 2003

i sag T-147/00, Les Laboratoires Servier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — fællesskabsvoldgiftsprocedurer — tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser — kompetence — serotonerge anoreksika: dexfenfluramin, fenfluramin — direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF)

(2003/C 83/43)

(Processprog: engelsk)

I sag T-147/00, Les Laboratoires Servier, Neuilly-sur-Seine (Frankrig), ved avocats C. Norall, E. Wright, M.I.F. Utgès Manley, I.S. Forrester og J. Killick, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og R. Wainwright), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 9. marts 2000 om tilbagekaldelse af markedsføringstilladelserne for humanlægemidler, som indeholder »dexfenfluramin« og »fenfluramin«, har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 28. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning af 9. marts 2000 (K(2000) 573) annulleres.
- 2) Kommissionen bærer samtlige sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 26.8.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. januar 2003

i de forenede sager T-303/00, T-304/00 og T-322/00,
Manuel Francisco Caballero Montoya m.fl. mod Kommis-
sionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — overførsel til fællesskabspensionsordning af pensionsrettigheder erhvervet i henhold til en national ordning for social sikring — forsinket overførsel — renter udbetalt efter overførslen — Kommissionens afslag på at revidere beregningen af de pågældende tjenestemænds pensionsrettigheder og på at udbetale dem en del af disse renter)

(2003/C 83/44)

(Processprog: spansk og fransk)

I de forenede sager T-303/00, T-304/00 og T-322/00, Manuel Francisco Caballero Montoya, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, María Jesús Saez Acevedo, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved avocat J.R. Iturriagagoitia Bassas, Cecilio Alonso de Miguel, Bornem-Wintam (Belgien), Miguel Baena Durán, Torrelodones (Spanien), Lucrecio Blázquez Rubia, Juan Antonio Campos Morales, Jaime Cavanillas Junquera, Carlos Fernández Liébana, Ricardo García Ayala, Luis García Collados, Pilar Gil Soria, Joaquín López Madruga, Martín Minguella Giné, Ramón Oviedo Bussells, Giovanni Ouzounoff Popoff, Raquel Sevilla García, Alfonso Solloa Inchaurtieta, José Trimino Pérez, Bruxelles, Juan Cornet Prat, Overijse (Belgien), José Luis Gallego LaPeña, Manuel Puerta García, Kraainem (Belgien), Lorenzo Sánchez García, Alger (Algeriet), Kaethe Sommerau Roschinsky, Buenos Aires (Argentina), tjenestemænd eller forhenværende tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved avocats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall, J. Rivas Andrés og J. Gutiérrez Gisbert), angående påstande om annullation af de i skrivelse af 13. december 1999 vedrørende sagsøgeren i sag T-303/00 og i skrivelser af 15. december 1999 vedrørende sagsøgerne i sag T-304/00 og T-322/00 indeholdte afgørelser fra Kommissionen, hvorved denne afslog at revidere beregningen af sagsøgernes pensionsrettigheder, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, samt dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor, den 30. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagerne T-303/00, T-304/00 og T-322/00 forenes med henblik på dommen.

2) I sag T-303/00:

- Den i skrivelse af 13. december 1999 indeholdte afgørelse fra Kommissionen vedrørende sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
- Kommissionen frifindes i øvrigt.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

3) I sag T-304/00:

- Den i skrivelse af 15. december 1999 indeholdte afgørelse fra Kommissionen vedrørende sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
- Kommissionen frifindes i øvrigt.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

4) I sag T-322/00:

- De i skrivelser af 15. december 1999 indeholdte afgørelser fra Kommissionen vedrørende sagsøgernes pensionsrettigheder annulleres.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000, C 355 af 9.12.2000 og C 355 af 25.11.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. januar 2003

i sag T-307/00, C mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber ⁽¹⁾

*(Tjenestemænd — børnepension — tjenestemandsvedtæg-
tens artikel 80, stk. 4 — forældrenes civilstand — ligebe-
handling)*

(2003/C 83/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-307/00, C, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved avocats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og D. Martin), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: F. Anton og A. Pilette), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. november 1999 om afslag på tildeling af børnepension til sagsøgerens barn, har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 30. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 25. november 1999 om afslag på tildeling af børnepension til sagsøgerens barn annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union, og de omkostninger, som Rådets intervention har påført sagsøgeren.
- 3) Rådet bærer sine omkostninger.

(¹) EFT C 335 af 25.11.2000.

Sag anlagt den 10. januar 2003 af Colette Di Marzio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-14/03)

(2003/C 83/47)

(Processprog: fransk)

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. januar 2003

i sag T-138/01, F mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — omplacering — berettiget forventning — annulations- og erstatningssøgsmål)

(2003/C 83/46)

(Processprog: fransk)

I sag T-138/01, F, tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Luxembourg, ved avocat P. Goergen, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-M. Stenier, P. Giusta og B. Schäfer), angående dels en påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse af 4. december 2000 om omplacering af sagsøgeren til oversættelsestjenesten og dels en påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren hævder at have lidt, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 28. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Revisionsretten for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 4. december 2000 om omplacering af sagsøgeren til oversættelsestjenesten annulleres.
- 2) Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber frifindes i øvrigt.
- 3) Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag T-138/01 R om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 259 af 15.9.2001.

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Colette Di Marzio, Ginasservis (Frankrig), ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om iværksættelse af tilbageholdelse i sagsøgerens løn for et beløb svarende til justeringskoefficienten for Frankrig og til udlandstillægget for månederne oktober, november og december 2001 annulleres.
- Afgørelsen af ukendt dato om pr. oktober 2001 at fratage sagsøgeren den i artikel 4a i bilag VII til tjenestemandsvedtægten omhandlede faste godtgørelse (det såkaldte sekretariatstillæg) annulleres.
- Afgørelsen af ukendt dato om at fratage sagsøgeren den i artikel 8 i bilag VII til vedtægten omhandlede årlige godtgørelse til rejseudgifter for 2001 annulleres.
- Sagsøgeren genindsættes i alle sine økonomiske rettigheder, hvilket indebærer udbetaling af justeringskoefficienten for Frankrig og af udlandstillægget for månederne oktober, november og december 2001, udbetaling af den i artikel 4a i bilag VII til vedtægten omhandlede faste godtgørelse (det såkaldte sekretariatstillæg) fra den 1. januar 2001 samt udbetaling af den i artikel 8 i bilag VII til vedtægten omhandlede årlige godtgørelse til rejseudgifter for hele 2001, idet de skyldige beløb tillægges rente 5,25 % p.a. til betaling sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning, der efter ret og billighed fastsættes til 10 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand ved Kommissionen. Hun blev overført til tjeneste i Cadarache og senere igen overført til tjeneste i Bruxelles. Sagsøgeren har bestridt afgørelsen om omplacering i sag T-335/01, som førte til, at der blev indgået forlig med Kommissionen, og at sagsøgeren blev overført til midlertidig tjeneste i en anden stilling i Cadarache. Imidlertid var Kommissionen af den opfattelse, at sagsøgeren uberettiget havde oppebåret justeringskoefficient for Frankrig og udlandstillæg. Sagsøgeren blev desuden frataget det såkaldte sekretariatstillæg samt den faste godtgørelse til rejseudgifter.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at vedtægtens artikel 59 og 64 samt artikel 4 i vedtægtens bilag VII er tilsidesat, og at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 71 samt af artikel 5 til 10 i vedtægtens bilag VII. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at begrundelsespligten samt princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat.

Subsidiært gør sagsøgeren med hensyn til justeringskoefficienten for Frankrig og udlandstillægget gældende, at vedtægtens artikel 85 er tilsidesat. Hvad angår det såkaldte sekretariatstillæg anfører sagsøgeren ligeledes, at artikel 4a i vedtægtens bilag VII er tilsidesat, at den almindelige retsgrundsætning patere legem quem ipse fecisti er tilsidesat, og at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at det almindelige princip om god forvaltningsskik og forsvarlig administration samt omsorgspligten er tilsidesat.

Sag anlagt den 13. januar 2003 af Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-16/03)

(2003/C 83/48)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Albano Ferrer de Moncada, Luxembourg, ved advokats Georges Vandersanden, Laure Levi og Aurore Finkelstein.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Bedømmelsen for referenceperioden 1995-1997 annulleres.

- Sagsøgeren tilkendes 1 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade, hvilket beløb er fastsat efter ret og billighed.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, anfægter i denne sag gyldigheden af den endelige bedømmelse for perioden 1995-1997 og har nedlagt påstand om tilkendelse af erstatning på grund af de fejl, Kommissionen angiveligt har begået ved udarbejdelsen af bedømmelsen.

Sagsøgeren gør gældende, at bedømmelsen er i strid med tjenstemandsvedtægtens artikel 43 samt med bestemmelserne i Vejledning i Bedømmelse af Tjenestemænd. Selv om Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg i sin udtalelse påviste, at der forelå væsentlige formelle og materielle uregelmæssigheder, fandt appelbedømmelsen det ikke påkrævet at korrigere disse. Desuden tog udarbejdelsen af bedømmelsen urimelig lang tid, hvilket alene kan tilskrives Kommissionen. Bedømmerne afviste ligeledes systematisk at afholde forudgående samtaler med sagsøgeren, således som foreskrevet i Vejledning i Bedømmelse af Tjenestemænd. Endvidere bidrager den fuldstændigt uretmæssige måde, hvorpå bedømmelsen blev udarbejdet, til den almindelige mobning af sagsøgeren, som denne i årevis har været udsat for.

Sagsøgeren gør gældende, at den meget negative bedømmelse er klart ubegrundet, og at Kommissionen har tilsidesat sin omsorgspligt og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 22. januar 2003 af Spyridoula Konstantopoulou mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-19/03)

(2003/C 83/49)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2003 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af Spyridoula Konstantopoulou, Ioannina (Grækenland), ved advokat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Udvælgelseskomitéens afgørelse af 23. oktober 2002 om ikke at give sagsøgeren adgang til de mundtlige prøver i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve nr. C]/LA/14 annulleres.
- Den udtrykkelige afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning, som meddelt denne i skrivelse af 9. december 2002 fra Mark Ronayne, annulleres.
- Domstolen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som var ansøger til den almindelige udvælgelsesprøve nr. C]/LA/14, der blev afholdt af Domstolen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af græksprogede juridiske sprogeksperter, anfægter, at hun ikke fik adgang til den mundtlige prøve som følge af, at hun ved den første obligatoriske skriftlige prøve (oversættelse af en juridisk tekst affattet på fransk) ikke opnåede det fornødne antal point.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende:

- at begrundelsespligten er tilsidesat. Sagsøgeren anfører herved, at udvælgelseskomitéen ikke kan påberåbe sig, at dens arbejde er fortroligt, med det formål ikke at overholde begrundelsespligten i forhold til en ansøger, som anmoder om en begrundelse.
- at der forekom uregelmæssigheder i forbindelse med afviklingen af udvælgelsesprøverne, og at princippet om, at ansøgerne er ligestillede, er tilsidesat, for så vidt som sagsøgeren i betragtning af det system, som er indført for at sikre ansøgernes anonymitet, med rette kan være i tvivl om, hvorvidt den skriftlige prøve, som ved prøvernes rettelse blev tilskrevet hende, nu også er hendes. Måden, hvorved ansøgernes anonymitet sikres, og som sagsøgeren betegnet som usædvanlig, udgør endvidere en væsentlig uregelmæssighed.
- at meddelelsen om udvælgelsesprøven og artikel 5 i bilag III til vedtægten er tilsidesat, samt at der er anlagt et klart fejlskøn. Sagsøgeren påstår herved, at formålet med den pågældende prøve var at vurdere, hvorvidt ansøgerne har et indgående kendskab til græsk og et tilfredsstillende kendskab til fransk, og at denne vurdering for hver enkelt ansøgers vedkommende skal ske på baggrund af objektive kriterier, som er ens for alle.

Sag anlagt den 21. januar 2003 af »S« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-21/03)

(2003/C 83/50)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af »S« ved avocats Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 11. marts 2002 truffet af chefen for afdelingen »Ulykkesforsikring og Erhvervssygdomme« om afslag på sagsøgerens anmodning om, at alle udtalelser, som uden sagsøgerens vidende er udfærdiget vedrørende hendes kvalifikationer, tjenstlige indsats og adfærd, fjernes fra den til den rådgivende læge fremsendte sag, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at fjerne de originale eksemplarer af de omstridte udtalelser fra den til den rådgivende læge fremsendte sag, udlevere udtalelserne til sagsøgeren og tilintetgøre alle kopier heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag anfægter, at Lægeudvalget, der skal afgive udtalelse i sagsøgerens sag som følge af en anmodning om, at hendes sygdom anerkendes som en erhvervssygdom, har fået forelagt de uden sagsøgerens vidende udfærdigede udtalelser vedrørende hendes kvalifikationer, tjenstlige indsats og adfærd, der ikke er indsat i hendes personlige aktmappe, og som er fremsendt til sagsøgtes rådgivende læge.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at hendes ret til kontradiktion er tilsidesat, og at der desuden foreligger tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægten artikel 26 og 43.

Sag anlagt den 29. januar 2003 af C.A.S. Succhi di Frutta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-23/03)**

(2003/C 83/51)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af C.A.S. Succhi di Frutta, Verona (Italien), ved Rechtsanwalt D. Ehle.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 18. oktober 2002 (REC 10/01) annulleres, for så vidt Kommissionen for 32 indførsler, der var ledsaget af de i enkeltheder beskrevne 32 A.TR 1-certifikater, har afslået fritagelse for/godtgørelse af de efter importafgifter på 3 296 190 371,00 ITL;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved forordning (EØF) nr. 4511/86 ⁽¹⁾ blev tolden med nogle enkelte undtagelser ophævet for de varer med oprindelse i Tyrkiet, der nævnes i bilag II til EØF-traktaten.

Sagsøgeren, der er en italiensk virksomhed, som bl.a. forarbejder importeret frugtsaftkoncentrat, bragte mellem den 5. april 1994 og den 20. november 1997 æble- og pæresaftkoncentrater i fri omsætning; det blev angivet, at de hidrørte fra og havde oprindelse i Tyrkiet. Ifølge sagsøgeren havde forsendelserne været ledsaget af forskriftsmæssige dokumenter, herunder A.TR 1-varecertifikater. I 1998 fik sagsøgeren af toldmyndighederne i Ravenna forelagt en liste over A.TR 1-varecertifikater. På grundlag af kontrolprocedurer hos de tyrkiske toldmyndigheder vedrørende certifikaternes ægthed og rigtighed blev det antaget, at sagsøgeren havde indført æblekoncentrater med forfalskede A.TR 1-varecertifikater. Desuden blev der efteropkrævet indførselstold hos sagsøgeren.

Sagsøgeren gjorde indsigelse mod de afgørelser, som toldmyndighederne i Ravenna havde truffet. Desuden har sagsøgeren ansøgt om fritagelse i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), samt dens artikel 239. Den italienske finansmyndighed har forelagt Kommissionen afgørelsen om fritagelse for den efteropkrævede importafgift.

Med den anfægtede beslutning giver Kommissionen bl.a. udtryk for den opfattelse, at 32 A.TR 1-varecertifikater er uægte. Kommissionen har afslået sagsøgerens ansøgning om fritagelse for 3 296 190 371,00 ITL.

Til støtte for, at Kommissionens afslag i denne beslutning er ugyldigt, har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ret til aktindsigt, for så vidt sagsøgeren ikke som led i aktindsigten hos Kommissionen er blevet gjort bekendt med og har fået forelagt alle relevante dokumenter vedrørende denne sag.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat fritagelses/godtgørelsesforpligtelsen efter toldkodeksens artikel 239 for de 32 angiveligt uægte A.TR 1-certifikater, også de 32 certifikater er blevet udstedt og registreret med de kompetente tyrkiske myndigheders viden og medvirken og er blevet overgivet eksportøren ved toldbehandlingen af varen til eksport med kendskab til, at de muligvis ikke havde den angivne oprindelse.

Endvidere har Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesat toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), fordi de tyrkiske toldmyndigheder vidste eller i hvert fald burde vide, at de leverancer, for hvilke de 32 A.TR 1-certifikater var udstedt, ikke havde tyrkisk oprindelse, hvorved sagsøgeren ved varernes udførsel har handlet i god tro og ikke var bekendt med de tyrkiske toldmyndigheders fejlagtige sagsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4115/86 af 22.12.1986 om indførsel i Fællesskabet af landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet (EFT L 380, s. 16).

Sag anlagt den 28. januar 2003 af Marco de Stefano mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-25/03)**

(2003/C 83/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Marco de Stefano, Bruxelles, ved avocats Georges Vandersanden og Guy Verbrugge.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse om ikke at efterkomme sagsøgerens ansøgning og ikke give ham adgang til de skriftlige prøver i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve EUR/A/166/01, som meddelt ham ved ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. april 2002, annulleres.
- Subsidiært tilkendes sagsøgeren erstatning for ikke-økonomisk skade, hvilken skade foreløbigt er opgjort til 2 500 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag anfægtter, at hans ansøgning til prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøve EUR/A/166/01, som blev afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige A7/A6 inden for området revision, ikke blev efterkommet med den begrundelse, at de af ham fremlagte eksamensbeviser og diplomer ikke opfyldte kravene i punkt III.B.2 i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvalgelseskomitéen var nemlig af den opfattelse, at sagsøgerens eksamensbeviser som »Ragionere e Perito Commerciali« og som »Revisore Contabile« ikke kan ligestilles med et eksamensbevis som »Dottore Commercialista«.

Til støtte for sine påstande anfører sagsøgeren, at meddelelsen om udvælgelsesprøven og begrundelsespligten er tilsidesat, samt at der i det foreliggende tilfælde er anlagt et klart fejlskøn. Sagsøgeren er nærmere bestemt af den opfattelse, at udvalgelseskomitéen ikke har vurderet hans eksamens- og kvalifikationsbeviser, erhvervs erfaring og kurser på revisionsområdet, på grundlag af hvilke han faktisk kan gøre gældende, at han er i besiddelse af faglige kvalifikationer på tilsvarende niveau, korrekt.

Sag anlagt den 31. januar 2003 af Aventis Cropscience SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-35/03)

(2003/C 83/53)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Aventis Cropscience SA, Lyon (Frankrig), ved advokat Enrique Armijo Chávarri.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 18. november 2002 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 803/2001-2.
- Sagsøgerens indsigelse mod varemærket CARPO tages til følge.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BASF Aktiengesellschaft.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »CARPO« for varer i klasse 5 (svampe- og ukrudsdræbende midler, insekticider, pesticider).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske ordmærke »HARPO Z« for varer i klasse 5 (præparater til udryddelse af skadedyr, svampe- og ukrudsdræbende midler).

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Klagen afslås.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 4. februar 2003 af Open Mobile Alliance Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-37/03)

(2003/C 83/54)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. februar 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Open Mobile Alliance Ltd., Reading (Det Forenede Kongerige), ved Attorney at Law Alexandra Dellmeier.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 20. november 2002 af Tredje Appellkammer annulleres.
- Ansøgning nr. 1131739 vedrørende figurmærket »W@P« påføres den oprindelige ansøgningsdato, nemlig den 8. april 1999.
- Subsidiært påføres datoen 13. oktober 1999 på ansøgning nr. 1131739, figurmærket »W@P«, som ansøgningsdato, hvilket svarer til den dato, som blev påført ansøgning nr. 1131705 vedrørende ordmærket »WAP FORUM«, der ligeledes blev indgivet den 8. april 1999.
- Subsidiært påføres ansøgning nr. 1131739, figurmærket »W@P«, datoen 21. december 1999 som ansøgningsdato.
- Subsidiært skal der ske genindsættelse i medfør af artikel 78 i Rådets forordning nr. 40/94.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren ansøgte den 8. april 1999 om registrering af figurmærket »W@P« for varer og tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 (ansøgning nr. 1131739). Sagsøgerens daværende repræsentanter anmodede om, at registreringsgebyret blev trukket fra deres indskudskonto.

Harmoniseringskontoret underrettede sagsøgeren om, at registreringsgebyret skulle indbetales inden for en tidsfrist på en måned. Senere meddelte kontoret sagsøgeren, at ansøgningen på grund af den manglende betaling af gebyret som ansøgningsdato ville få påført den dato, hvor alle manglerne var afhjulpet. Sagsøgerens daværende repræsentant anmodede på ny om, at registreringsgebyret blev trukket fra deres indskudskonto.

Den 5. september 2000 meddelte Harmoniseringskontoret sagsøgeren, at ansøgningen ville få påført den 17. marts som ansøgningsdato, da dette var dagen, hvor betaling ved en check var blevet modtaget. Sagsøgeren blev endvidere gjort opmærksom på, at der på indskudskontoen ikke var de nødvendige midler til betaling af afgiften.

Sagsøgeren anfægtede denne afgørelse for appellkammeret den 23. januar 2001. Appellkammeret fandt, at klagen ikke var rettidig og fastslog, at den måtte afvises.

Til støtte for sagsanlægget har sagsøgeren gjort gældende, at Harmoniseringskontoret tilsidesatte sin pligt som offentlig myndighed til at holde øje med kontorets bogføring, og at det tilsidesatte retten til god forvaltning i artikel 41 i Charteret om grundlæggende rettigheder. Ifølge sagsøgeren har Harmoniseringskontoret en pligt til inden for en rimelig tid at gøre opmærksom på enhver uoverensstemmelse.

Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig, at der foreligger en tilsidesættelse af regel 52, stk. 2, i forordning 2868/95⁽¹⁾ og af retten til god forvaltning og retten til et effektivt retsmiddel og en retfærdig rettergang i artikel 41 og artikel 47 i Charteret om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren anfører, at afgørelsen ikke var ledsaget af en skriftlig meddelelse, som det kræves i regel 52, stk. 2.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Harmoniseringskontoret havde afgivet en udtalelse, men ikke truffet en afgørelse, hvorfor tomånedersfristen i regel 52, stk. 2, i forordning 2868/95 ikke finder anvendelse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 4. februar 2003 af Merck Sharp & Dohme Limited og 19 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering

(Sag T-41/03)

(2003/C 83/55)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering af Merck Sharp & Dohme Limited, Hoddeston, Det Forenede Kongerige, Merck Sharp & Dohme BV, Haarlem, Nederlandene, Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret, Paris, Frankrig, MSD Sharp & Dohme GmbH, Haar, Tyskland, Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA., Rom, Italien, Merck Sharp & Dohme, LDA., Paço de Arcos, Portugal, Merck Sharp & Dohme de Espana S.A., Madrid, Spanien, Merck Sharp & Dohme Ges.m.b.H., Wien, Østrig, Merck & Co. Inc., Whitehouse Station, USA, Dieckmann Arzneimittel GmbH, Haar, Tyskland, Neopharmed SpA, Rom, Italien, Istituto Gentili SpA., Pisa, Italien, Laboratórios Químico-Farmacêuticos Chibret, LDA., Paço de Arcos, Portugal, Laboratoires Sanofi, Synthelabo France, Paris, Frankrig, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG, Ingelheim, Tyskland, VIANEX S.A., Nea Erythrea, Grækenland, Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite SpA., Rom, Italien, Mediolanum SpA., Milano, Italien, BIOHORM S.A. (Gruppo Uriach), Barcelona, Spanien, og LACER S.A., Barcelona, Spanien, ved advokaterne Dr. Georg M. Berrisch og Peter Bogaert.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne i den foreliggende sag har alle markedsføringstilladelse til produktet, ZOCORD, der indeholder det aktive stof simvastatin og er en lipidsænkende medicin, der reducerer forhøjet totalcholesterol, LDL-C (low-density lipoproteinkolesterol), apo B (apolipoprotein) og triglycerider i blodet. Det øger også mængden af LDL-C (high-density lipoproteinkolesterol) i blodet.

Sagsøgerne anfægter beslutningen truffet af Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering om i spørgsmålet om ovennævnte produkt at indlede en forelæggelsesprocedure efter artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (herefter »direktivet«) ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den omtvistede beslutning tilsidesætter artikel 30 i direktivet af følgende grunde:

- Der foreligger ingen indbyrdes afvigende afgørelser i henhold til direktivets artikel 8, artikel 10, stk. 1, og artikel 11.
- Den anfægtede afgørelse er en afgørelse om at harmonisere resuméet af produkttegenskaberne af ZOCORD og beslægtede handelsbetegnelser, og det eneste sigte med forelæggelsen af ZOCORD er at udvikle og indføre det harmoniserede resumé af produkttegenskaberne i alle medlemsstaterne. Det er imidlertid ikke muligt at gennemføre et harmoniseret resumé af produkttegenskaberne efter proceduren i artikel 30.
- Før den gensidige anerkendelsesprocedure trådte i kraft, var lægemiddelselskaberne ikke forpligtet til at indgive identiske ansøgninger om markedsføringstilladelser i forskellige medlemsstater. Ansøgere kunne eksempelvis søge om tilladelse til forskellig terapeutisk anvendelse eller præsentation, hvilket ofte skete for at tage højde for forskelle i medlemsstaternes praksis og traditioner på lægemiddelsområdet. Sådanne forskelle i ansøgningerne fører uundgåeligt til forskelle i tilladelserne, men kan ikke karakteriseres som »indbyrdes afvigende afgørelser« i artikel 30's forstand. Derfor er forskelle mellem nationale tilladelser, der skyldes forskelle i ansøgningerne, ikke omfattet af artikel 30.

- Forelæggelsen omfatter hele resuméet af produkttegenskaberne. Dette er i strid med indholdet af artikel 30, idet en forelæggelse efter direktivets artikel 30, stk. 2, skal begrænses til et »klart angivet spørgsmål«.

- Det er ikke påvist, at den anfægtede afgørelse kan begrundes i hensynet til folkesundheden.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

Sag anlagt den 10. februar 2003 af Lurgi AG og Lurgi S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-42/03)

(2003/C 83/56)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Lurgi AG, Frankfurt am Main (Tyskland), og Lurgi S.p.A. Milano (Italien), ved advokaterne Dr. Michael Schütte og prof. Massimo Benedetteli, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Meddelelsen om, at Thermie-kontrakten ophæves, som blev givet ved Kommissionens skrivelse af 26. november 2002, annulleres.
- Det fastslås, at Kommissionen ikke er berettiget til at kræve tilbagebetaling af de udbetalte beløb til entreprenørerne i henhold til Thermie-kontrakt BM/1007/94.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne og en række andre entreprenører indgik den 12. december 1994 en kontrakt (herefter Thermie-kontrakten) med Kommissionen om tiltag til fremme af energiteknologi i Europa. Kontrakten var indgået under nr. BM 1007/1994/IT/DE/UK, og formålet var at finansiere og gennemføre projektet: »Energy Farm: an IGCC plant for the production of electricity and heat through gasification of SRF biomass«.

Den 30. maj 1997 blev der indgået en kontrakt mellem en af sagsøgerne, Lurgi S.p.a., og projektets koordinator, Bioelettrica, om at opføre et anlæg til termisk forgasning af biomasse. I forbindelse med ingeniørarbejdet blev sagsøgeren opmærksom på visse tekniske problemer. Disse problemer blev meddelt Kommissionen og de andre entreprenører.

Den 6. september 2001 meddelte Kommissionen Bioelettrica, at den ophævede kontrakten pga. den manglende påbegyndelse af arbejdet i henhold til Thermie-kontrakten. Bioelettrica anfægtede denne ophævelse af kontrakten ved Retten i Første Instans i sag T-287/01, Bioelettrica mod Kommissionen.

Den 23. juli 2002 fremsendte Kommissionen endnu en meddelelse, hvoraf det fremgik, at den ville ophæve kontrakten med henvisning til entreprenørernes misligholdelse, medmindre de opfyldte deres forpligtelser inden 30 dage. Kommissionen kritiserede i det væsentlige projektets forsinkelse. I skrivelse af 26. november 2002 fastslog Kommissionen, at den anså kontrakten for ophævet. Denne ophævelse anfægtes i den foreliggende sag.

Til støtte for søgsmålet påberåber sagsøgerne sig, at de formelle krav til fremgangsmåden for Kommissionens beslutningsprocedure er tilsidesat. Ifølge sagsøgerne er alle Kommissionens foranstaltninger undergivet kollegialitetsprincippet, der er fastsat i EF-traktatens artikel 219 og i Kommissionens forretningsordens artikel 1⁽¹⁾. Sagsøgerne gør gældende, at beslutningen om at ophæve kontrakten havde betydelige økonomiske virkninger for entreprenørerne og indebærer en vanskelig teknisk og juridisk vurdering af kontrakten og dens indhold. Derfor hævder sagsøgerne, at beslutningen om at ophæve kontrakten ikke kunne anses for at have været en foranstaltning, der kunne træffes på et administrativt eller tilsynsmæssigt plan, men at beslutningen skulle vedtages af kommissærkollegiet.

Ydermere påberåber sagsøgerne sig, at Thermie-kontrakten er blevet anvendt fejlagtigt. I denne henseende gør sagsøgerne gældende, at ophævelsen af kontrakten pga. entreprenørernes misligholdelse ikke har nogen hjemmel. Ifølge sagsøgerne finder bestemmelsen herom ikke anvendelse, når der er rimelige tekniske eller økonomiske grunde til misligholdelse. I den foreliggende sag var det nødvendigt at ændre den oprindelige teknologi, hvilket medførte store økonomiske risici.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissions adfærd forhindrer Kommissionen i at kunne påberåbe sig misligholdelse som begrundelse for ophævelse af kontrakten. I denne forbindelse påberåber sagsøgerne sig den italienske civillovsbogs artikel 1460 og princippet om inadimplenti non est adimplentum.

⁽¹⁾ Kommissionens forretningsorden [K(2000) 3614] (EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26).

Sag anlagt den 11. februar 2003 af Leali SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-46/03)

(2003/C 83/57)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Leali SpA, ved avvocati Giovanni Vezzoli og Gianluca Belotti.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt: Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært: Den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt, nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. SpA mod Kommissionen. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03.

Slettelse af sag T-187/94⁽¹⁾

(2003/C 83/58)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 11. december 2002 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-187/94, Theresia Rudolph mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 174 af 25.6.1994.

Slettelse af sag T-43/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/59)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 10. januar 2003 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-43/01, Jean-Jacques Rateau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

Slettelse af sag T-288/01 ⁽¹⁾

(2003/C 83/60)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 7. januar 2003 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

besluttet, at sag T-288/01, OPI Products Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 2.2.2002.

Slettelse af sag T-192/02 ⁽¹⁾

(2003/C 83/61)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 23. januar 2003 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-192/02, G.D. Searle LLC mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

III

(Oplysninger)

(2003/C 83/62)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 70 af 22.3.2003

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 55 af 8.3.2003

EUT C 44 af 22.2.2003

EUT C 31 af 8.2.2003

EFT C 19 af 25.1.2003

EFT C 7 af 11.1.2003

EFT C 323 af 21.12.2002

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
